

derved en Ret, som det ikke har i Øjeblikket. Men naar man giver nogen ad lovlig Vej en Ret, maa man ogsaa vel vide, at man giver dem, hvem man skal henvende sig til for at faa et Raad, en berettiget Forventning om, at dette Raad ogsaa bliver fulgt. Jeg tror altsaa, at dette: yderligere at skærpe Bestemmelsen om Menighedsraadets Indflydelse paa Præstebesættelser, Forflyttelse o. s. v., ikke er forsvarligt. Jeg brugte det Udtryk, at jeg anser det for ligefrem Uret, og den Uret, bliver meget lidet forringet derved, at man bevilger en Naadegave til at mildne de værste økonomiske Virkninger af den uheldige Bestemmelse i Loven. Thi en Naadegave bliver det jo, naar disse Summer kun staa til Ministerens Disposition uden nærmere Bestemmelse om, hvorledes de skulle anvendes.

Jeg vil altsaa i intet Tilfælde kunne give Loven min Stemme. Dersom Loven var vedtagen efter de 15's Forslag i Fællesudvalget, vilde jeg lige saa godt kunne have naaet mit Maal ved at stemme for de 7's, thi det bliver jo ensbetydende med en Forkastelse af Loven i dens Helhed. Men under en eller anden Form maa jeg efter min Opfattelse nødvendigvis undgaa at fremme dette Lovforslag til at blive vedblivende Lov.

Matzen: Min ærede Nabo (Fr. Petersen) erklærede, at han vil stemme for de 15's Forslag, fordi det, saaledes som Forholdene have udviklet sig, var umuligt at faa andet gennemført. Ja, hvoraf kommer denne Umulighed, og hvorfor have Forholdene udviklet sig saaledes? Det er, fordi man fra den ene Side gaar ud fra, at fra den anden Side give vi efter, vi ere det vigende Parti. Det har Erfaringen vist saa tidt, og derfor kan man fra den anden Side sige, som f. Eks. den forrige Konseilspræsident sagde, at der var jo slet ingen Grund til at henvende sig til Højre, for de komme nok af sig selv. Naar Forholdet er det, ja, saa kan man naturligvis ikke vente andet, end at man fra den anden Side vil sige: Lad os bare holde fast, de give vel efter —, som det jo ogsaa har vist sig at ske. Paa den Maade bliver det umuligt at faa mere, men den Umulighed kunne vi ikke sige, at vi ikke selv bære Ansvaret for.

Saa sagde det ærede Medlem, at man naturligvis, naar der bliver vedtaget en Bestemmelse, maa gaa ud fra, at alle ville følge den og holde sig den efterrettelig. Nej, det kan man ikke gaa ud fra. Det

have vi netop set med Hensyn til Loven af 1903. Det var den bestemte Forudsætning, da Loven om det kirkelige Udvalg blev vedtagen, at der skulde udarbejdes et Forslag om Kirkeforfatning, og det skulde forelægges til Behandling i Løbet af de 6 Aar. Hvorledes har man opfyldt denne Forudsætning? Man har simpelthen nægtet at opfylde den, først med Undskyldninger, bagefter uden videre, og blot forelagt Forslaget om Forlængelse af Menighedsraadene. Se, derfor mener jeg, at selv om man har vedtaget en Lov, og Forudsætningerne ere givne, derfor er det ikke sagt, at de ville blive opfyldte.

Det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos), der udtalte sig, mente, at vi jo havde Tilskud til Præsterne, som ved Anmærkning paa Finansloven kunde tages fra Stiftsmidlerne. Ja, hvad vil det sige? Det vil sige, at man tager fra det ene Præstekald for at give til et andet; men det kalder jeg ikke at komme Præsterne til Hjælp; det er kun at lade dem hjælpe sig selv. Derfor tænker jeg mig netop, at naar vi nu stille de 50,000 Kr. til Disposition, saa kunde man muligvis spare adskillige af de Penge, der ellers maa tages fra Stiftsmidlerne, naar de behøves. For det er givet, at jo mindre et Antal af større Præstekald der bliver, og det bliver jo efterhaanden mindre og mindre paa Grund af Indtægternes Formindskelse, desto mindre vil der ogsaa være Tale om, at Stiftsmidlerne ville være i Stand til at udrede disse Tilskud.

Det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Jørgen Pedersen) sagde, at Fællesudvalget var kun til for at udjævne Modsætninger. Ja, det er ganske vist, men som det blev fremhævet af det ærede 3die Medlem for 8de Kreds (Breinholt), der skal være en vis Ligelighed, saaledes at man ikke fra den ene Side faar det, man vil, og fra den anden Side faar noget, der i Virkeligheden kun er Skin. Men her mener jeg, Forholdet er det, at materielt set har man fra den anden Side faaet sin Villie, men vi have kun faaet et rent Skin af Indrømmelse. Det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Goos) fremhævede, at det var dog en Fordel, Kirken var dog bedre stillet, saaledes som det nu vilde blive, naar vi havde et kirkeligt Udvalg og Menighedsraad, end naar vi ikke havde nogen af Delene. Nej, det tror jeg ikke er Tilfældet. Det, som er det afgørende, er, at man faar Klarhed, Ærlighed og Sandhed i Tilstanden, og hvis det hele falder bort, bliver det klart for Alverden, hvorledes